

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 ספטמבר 2021

ת"צ 54358-02-21 בר אילן נ' ספאניש בורגר בר בע"מ ואח'

בפני כב' השופט י. גריל, שופט עמית

המבקש:

ענר בר אילן
ע"י ב"כ עוה"ד מתן פריידין

נגד

המשיבות:

1. ספאניש בורגר בר בע"מ
2. ארז מוסצ'ו
ע"י ב"כ עוה"ד רונית סיטון-זלקינד ואח'

החלטה

א. בפניי בקשת המשיבים למחוק על הסף את בקשת האישור כנגד המשיב מס' 2 מר ארז מוסצ'ו (להלן: "המשיב").

ב. המבקש הגיש כנגד המשיבים ביום 25.2.2021 תובענה ובקשה לאישורה כייצוגית, בה טען כי המשיבים הפרו את הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת") בכך ששלחו דברי פרסומת ללא קבלת הסכמה מפורשת מן הנמען. עוד נטען, כי משלוח ההודעות לא נפסק, חרף העובדה שנשלחו הודעות סירוב על ידי המבקש.

בבקשת האישור טען המבקש, בכל הנוגע למשיב, שהוא בעל מניות במשיבה מס' 1, ספאניש בורגר בר בע"מ (להלן: "המשיבה"), מנכ"ל המשיבה וכן דירקטור. לבקשת האישור צורף דו"ח שנתי של המשיבה נכון ליום 11.12.2011 (נספח מס' 3 לתצהיר המבקש), ולפיו המשיב הוא בעל המניות, הדירקטור והמנהל. עוד נטען, כי המשיב משמש כמנהל בפועל של המשיבה מזה למעלה מ-15 שנה (מאז 2005 – לפי העתק מסמך בעלי מניות ראשונים לפיו המשיב הוא אחד מארבעת בעלי מניות וברשותו 55 מניות).

נטען, שעל המשיב חלה חזקה לפי סעיף 30א(ח) של חוק התקשורת הקובע, כי מנהל תאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי ס"ק (ו') בידי התאגיד, או מי מעובדיו, ובמקרה שבוצעה עבירה בידי התאגיד או מי מעובדיו חזקה כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי ס"ק (ח'), אלא אם עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו. מכאן טענת המבקש, שחזקה על המשיב כי הפך חובתו כנושא משרה נוכח משלוח ההודעות על ידי המשיבה בניגוד לדין.

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 ספטמבר 2021

ת"צ 54358-02-21 בר אילן נ' ספאניש בורגר בר בע"מ ואח'

עוד נטען, כי המשיב כמנכ"ל החברה פעל שישלחו הודעות פרסומיות בניגוד לדין (סעיף 37 בבקשת האישור).

ג. בתגובתה לבקשת האישור טענה המשיבה, שאין לתבוע את המשיב במסגרת בקשת האישור, וכי סעיף 30א(ח) של חוק התקשורת עוסק בהטלת אחריות פלילית, להבדיל מאחריות אזרחית כלפי מנהל תאגיד, ואין מקום להטיל אחריות אישית על נושא משרה בגין פרסום שעשתה החברה מבלי להוכיח את אחת העילות המוכרות בדין הכללי להרמת מסך או לחיוב אישי. עוד נטען, כי סעיפים 30א(ח) ו-30ט(ט) לחוק התקשורת אינם יוצרים דין מיוחד במישור האזרחי לחיוב אישי של נושא משרה. לתמיכה בעמדתה הפנתה המשיבה בתגובתה לבקשת האישור ל-ת"א (מחוזי ת"א) 1586-09 **איילת חיות נ' טלרן מסרים מיידים בע"מ** (5.4.2011) [להלן: "**עניין טלרן**"], ול-ת"ק (שלום קריות) 23742-11-14 **חונדיא ואח' נ' אור הקסם בע"מ** (15.6.2015) [להלן: "**עניין אור הקסם**"], שם דן בית המשפט ב-87 תביעות שאוחדו בגין הפרת הוראות חוק התקשורת ובנוגע לשאלת חבותו של מנהל הנתבעת (שם). בית המשפט קבע, שם, שאין מקום להטיל על המנהל חיוב אישי, וכמו כן הפנתה המשיבה בתגובתה לבקשת האישור להחלטות דומות נוספות.

עוד טענה המשיבה, שדוקטרינת החיוב האישי בנויקין שונה מתרופת הרמת מסך ההתאגדות בין בעל מניות לבין תאגיד. לטענתה, מקום בו מבקש תובע לכלול את מנהל התאגיד כבעל דין בתביעה בה נטען להפרת הוראת סעיף 30א של חוק התקשורת עליו לנמק את דרישתו ולפרט מה הטעמים המצדיקים את הצירוף המבוקש, אך המבקש בענייננו לא עשה כן, וטען בעלמא שהמשיב משמש כמנהל בפועל של התאגיד למעלה מ-15 שנה והוא "הרוח החיה" מאחורי המשיבה.

לטעמם של המשיבים, צירופו של המשיב נעשה כדי ליצור עליו לחץ והדבר מהווה שימוש לרעה בהוראות חוק התקשורת.

ד. בהמשך להחלטה שנתתי בסיום ישיבת קדם המשפט מיום 19.7.2021 הגישו המשיבים את בקשתם למחוק את המשיב מבקשת האישור. בבקשת המחיקה נטען, שבקשת האישור כנגד המשיב הוגשה באופן שרירותי בהסתמך על סעיף 30א(ח) לחוק התקשורת, לפיו בנסיבות מסוימות בהן בוצעה עבירה בידי תאגיד ניתן להטיל אחריות פלילית על נושא משרה בתאגיד.

באשר לטענת המבקש, לפיה מחזיק המבקש מעל 15 שנה במשיבה, מנהל אותה בפועל ומהווה "הרוח החיה" בה (בשים לב לנספח 5 של בקשת האישור, דהיינו, "מסמך בעלי מניות ראשונים משנת 2005") טוענת המשיבה, שלא עולה מן המסמך שהמשיב משמש כמנהל בפועל בתאגיד ולא שהוא "הרוח החיה", ולמעשה המסמך הנ"ל אינו נושא תאריך.

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 ספטמבר 2021

ת"צ 54358-02-21 בר אילן נ' ספאניש בורגר בר בע"מ ואח'

באשר ל"העתק דו"ח שנתי של המשיבה מס' 1" מתאריך 18.9.2019, שצורף אף הוא על ידי המבקש מציינת המשיבה, שהדו"ח שצורף מעודכן ליום 11.12.2011, שנים רבות לפני המועדים הרלוונטיים לבקשת האישור. המשיבה מפנה לכל הטענות שהעלתה בתגובתה לבקשת האישור, ולפיהן מדעיקרא לא היה מקום לצירוף המשיב לבקשת האישור.

מציינת המשיבה, כי המבקש הגיש תשובה לתגובתה ביחס לבקשת האישור, ובתשובה זו לא התייחס המבקש כלל לטענותיה, לפיהן לא היה מקום לצרף את המשיב לבקשת האישור, ולכן לטעמה של המשיבה, יש לדחות את בקשת האישור כנגד המשיב, או לפחות למחוק אותה.

טוענת המשיבה בסעיף 9 לבקשת המחיקה, שהואיל והמבקש זנח במסגרת תשובתו את טענותיו כנגד המשיב, ביקשה היא בקדם המשפט להקדים ולדון בטענתה זו, ובית המשפט הורה לה להגיש בקשה נפרדת למחיקת המשיב.

המשיבה טוענת, כי הטלת אחריות אישית על נושא משרה בתאגיד היא חריגה לכלל האישיות המשפטית הנפרדת של חברה, וכדי להטיל אחריות אישית יש להראות כי נושא המשרה ביצע עוולה באופן אישי, ואולם הטענות כנגד המשיב בבקשת האישור נטענו בעלמא (כגון שהוא "הרוח החיה" במשיבה), ואין טענותיו אלה של המבקש נתמכות בראיה כלשהיא. לטענת המשיבה, אין ראיה להיות המשיב "הרוח החיה", או היותו נושא משרה במשיבה, ואין ראיה למעורבותו במשלוח הודעות פרסומת בתקופה הרלוונטית לבקשת האישור, ואין כל תשתית עובדתית המצדיקה את צירופו.

באשר לסעיף 30א(ח) של חוק התקשורת טוענת המשיבה, שסעיף זה עוסק באחריות פלילית במובחן מאחריות אזרחית, ואין לומר כי נושא המשרה אחראי בשם התאגיד לכל נזק שייגרם עקב הפרת הוראת החוק. המבקש מנסה להרים את מסך ההתאגדות בין החברה לבין בעל המניות, אך הדין קובע כי הרמת מסך תתבצע במקרים חריגים ואין להטיל אחריות אישית על נושא משרה בגין פרסום שעשתה החברה מבלי שתוכח אחת העילות המוכרות בחוק להרמת מסך, או לחיוב אישי, ולטענת המשיבה, המבקש לא הוכיח עילות אלה, אף לא לכאורה.

המשיבה מפנה לפסיקה בנושא זה ובין היתר גם לעניין **טלרן ולעניין אור הקסם** וכן ל-תא"מ 35845-11-17 **בוקובה נ' למטייל ברשת.קום (2000) בע"מ** (20.11.2018), כשבפסיקה זו נאמר, שאין להחיל את החזקה שבסעיף 30א(ח) של חוק התקשורת במישור האזרחי. עוד טוענת המשיבה, שבתגובתה היא הוכיחה כי התקשרה עם צד ג' לתפעול מערך הדיבור, והמבקש לא חלק על-כך, וגם מטעם זה אין להחיל את חזקת האחריות (הפלילית) על המשיב.

המשיבה חוזרת וטוענת, שצירוף המשיב כבעל דין לבקשת האישור מהווה שימוש לרעה בהוראות חוק התקשורת, ומצביעה על-כך שבשתי בקשות אישור נוספות נקט המשיב בהליך רק כנגד התאגיד ולא כנגד נושא המשרה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 ספטמבר 2021

ת"צ 54358-02-21 בר אילן נ' ספאניש בורגר בר בע"מ ואח'

בנוסף טוענת המשיבה, כי ב"כ המבקש הגיש שמונה בקשות אישור בעניין הפרת הוראות סעיף 30א של חוק התקשורת, אולם רק שלוש מתוכן הוגשו כנגד נושאי משרה בתאגיד.

לטעמה של המשיבה, משעסקינן בחברה קטנה, מנסה המבקש ליצור לחץ אישי על אחד מבעליה, ולפיכך העתירה היא לדחות את בקשת האישור כנגד המשיב, או לפחות להורות על מחיקתו מן ההליך.

ה. בתגובתו לבקשת המחיקה טוען המבקש, שבקשתו של המשיב אינה נתמכת בתצהיר כלל וכבר בקדם המשפט ציין ב"כ המבקש, שבהעדר תצהירו של המשיב, שנמנע מלמסור את גרסתו, יש לאשר את בקשת האישור בעניינו, הואיל ובהיות המשיב האישי המושפטי הנדרשת למסור גרסתה ביחס לבקשת האישור, משמעות העדר תצהיר מטעמו היא קבלת הבקשה ככתבה וכלשונה.

עוד טען המבקש, שהמשיב מתחמק מלהציג גרסה חליפית, דהיינו, מיהו לשיטתו הרוח החיה במשיבה. עוד נטען בתגובת המבקש, שטענותיו של המשיב הן עובדתיות ולא משפטיות, והדבר אינו מתאים להליך של סילוק על הסף, אלא יש צורך לברר את הטענות במסגרת ההליך.

בהתייחס לפסיקה אליה הפנתה המשיבה מפנה ב"כ המבקש לדברי כב' הנשיאה א' חיות ברע"א 1621/16 Mega Advanced Mathematical System Ltd נ' עו"ד עמית זילברג, בפסקה 12 (14.6.2016) (להלן: "עניין Mega"), שם נקבע, בין יתר הדברים, כי העובדה שתאגיד מהווה אישיות משפטית הנפרדת מזו של נושאי המשרה, אינה פוטרת את נושאי המשרה מלשאת באחריות לעוולות שביצעו באופן אישי במסגרת תפקידם. באותו מקרה צוין, שהואיל ומדובר היה (שם) בנושאי משרה שהם בעלי המניות והדירקטורים היחידים בחברה שבשליטתם, די בכך כדי לבסס אפשרות סבירה שייקבע, כי הם נושאים באחריות אישית לעוולות המיוחסות לאותן חברות כמי שמעורבים בפועל בביצוען.

טוען המבקש, כי בעניין Mega אף צוין, שהואיל ובסעיף 30א(א) של חוק התקשורת נקבע, כי במקרה בו משוגר דבר פרסומת בניגוד לחוק, כל מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לקדם את מטרותיו יכול להיחשב כ"מפרסם", ויש סיכוי סביר שייקבע כי אין צורך בהרמת מסך על-מנת להטיל אחריות על נושא משרה בתאגיד בגין מעורבותו בשיגור לא חוקי של דברי פרסומת, שנועדו לקדם את עסקי התאגיד.

באשר לטענת המשיבה, לפיה הדו"ח השנתי שצורף לבקשת האישור הוא משנת 2011 (ולא 2019 כנטען בבקשת האישור), טוען ב"כ המבקש, שהמשיב לא צירף כל מסמך עדכני אחר ממנו עולה שהתפטר מתפקידו השונים בתאגיד וכאמור, הטענות העובדתיות שמעלה המשיב אינן נתמכות בתצהיר מטעמו, ולכן אין המשיב רשאי להעלות טענה עובדתית כלשהי, וגם במענה לבקשת האישור לא צורף תצהיר של המבקש.

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 ספטמבר 2021

ת"צ 54358-02-21 בר אילן נ' ספאניש בורגר בר בע"מ ואח'

עוד נטען, כי טענות המשיב הן עובדתיות ולכן אין הן מתאימות להליך של "סילוק על הסף".

1. לאחר שנתתי דעתי לבקשת האישור על נספחיה, לתגובת המשיבה על נספחיה, לתשובת המבקש לתגובת המשיבה, לפרוטוקול ישיבת קדם המשפט מיום 19.7.2021, לבקשה למחיקת המשיב מבקשת האישור, ולתגובת המבקש, ולאחר שעיינתי בפסיקה הרלוונטית, הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להידחות.

2. הבקשה המונחת בפניי שכותרתה: "בקשה למחיקת המשיב מס' 2 מבקשת האישור" היא, למעשה, בקשה למחיקה על הסף של בקשת האישור בכל הנוגע למשיב, הואיל והיא מוגשת בטרם התקיים הדיון בבקשת האישור (למעט ישיבת קדם משפט אחת).

הלכה היא, שבית המשפט ייעתר לבקשה לסילוק על הסף במשורה בלבד, ובמקום בו נעלה מכל ספק, שלא תהא תקומה לתביעה גם אם תוכחנה כל העובדות הנטענות בה.

אני מפנה בעניין זה ל-ע"א 335/78 שאלתיאל נ' שני, פ"ד לו(2) 151, בעמ' 156 (להלן: "עניין שאלתיאל").

"... יהא זה נכון לסקור מחדש ובתמצית, ולצורך ענייננו, את ההלכה המנחה והמושרשת בנושא הרגיש של מחיקת תביעה על הסף או דחייתה. המדובר בסעד מרחיק לכת מאוד, שמטרתו להציב סכר על סף הדיון המשפטי בפני תובע, המבקש לעבור את הסף, להשמיע את ראיותיו ולשטוח את טענותיו לפני השופט היושב לדין. לפיכך, בבוא בית-המשפט להכריע בבקשה כזו, עליו לנהוג זהירות יתירה ולעשות שימוש באמצעי חמור זה רק באותם מקרים, בהם ברור לו, לשופט, כי בשום פנים ואופן אין התובע יכול לקבל את הסעד שהוא מבקש על-פי העובדות והטענות העולות מתביעתו... דחייה של תביעה על הסף תיעשה, רק כאשר בית-המשפט משוכנע, שגם אם היה נשמע הדיון לגופו, אחד היה דינו – להידחות... תקנות 105 ו-106 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשכ"ג-1963, המעניקות לבית המשפט את הסמכות לנהוג בדרך הנ"ל, נועדו לשמש מעין קפיצת דרך, החוסכת את הדיון לגופו, אולם כך ייעשה רק במקום שברור הוא ונעלה מכל ספק שכל הדיונים והטענות והמענות הרגילות יהיו לשווא, באשר התביעה לגופה אין לה יסוד, וחסרים בה התבן והלבנים להקים נדבכים על בסיסה... יתירה מזו, כאשר למצב העובדתי והמשפטי, כפי שהוא משתקף מכתבי הטענות שהוגשו על ידי בעלי הדין, יש פנים לכאן ולכאן, וישנו סיכוי כלשהו, אפילו קלוש, שהתביעה תתקבל, אזי אין למחוק תביעה שכזו על הסף... בית-המשפט לא ידחה תביעה על הסף, אפילו במקרים שעל פי כתבי הטענות כמות שהם היה מקום לעשות כן, אם ניתן לרפא את כתב הטענות על ידי הוספת פרטים בדרך של תיקון..." (ההדגשה שלי – י.ג.).

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 ספטמבר 2021

ת"צ 54358-02-21 בר אילן נ' ספאניש בורגר בר בע"מ ואח'

כמו-כן עיינו ב- ע"א 35/83 לאה חסין נ' רחל פלדמן, פ"ד לז(4) 721, בעמ' 724 :

"הלכה פסוקה היא, כי בית-המשפט ישתמש בסמכותו למחוק תביעה על הסף על-פי תקנה 105 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשכ"ג-1963, רק במקרים בהם יהיה ברור, כי בשום פנים ואופן אין התובע יכול לקבל, על-יסוד הטענות המבססות את תביעתו, את הסעד המבוקש. בית-המשפט – בבואו לשקול אפשרות זו – ינהג בזהירות רבה וישתמש בסמכותו רק במקרים קיצוניים ויוצאי דופן. אם תיקון כתב התביעה עשוי למנוע את הצורך למחוק תביעה על הסף, תינתן לתובע אפשרות לתקן את תביעתו, והתביעה לא תימחק... במקרה דנן, בקשת המחיקה נשענת על הטעם, שלסברת המשיבים הנ"ל אין כתב התביעה מראה עילת תביעה כנגדם. במקרה כזה הכלל הוא, שהיעדר העילה צריך להתגלות על-פני כתב התביעה עצמו מקריאת המסמך וללא חקירה ודרישה בעובדות. די בכך שקיימת אפשרות, אפילו קלושה, שעל פי העובדות המהוות את עילת התביעה יזכה התובע בסעד שהוא מבקש, כדי שהתביעה לא תימחק באיבה..." (ההדגשה שלי – י.ג.).

עיינו גם ב-רע"א 3744/20 טירת הכרמל בע"מ נ' מתנה חלבי (30.7.20) בפסקה 13.

ח. יתר על כן, ספציפית באשר לבקשה למחוק על הסף בקשת אישור עמדת הפסיקה היא שאין לדון בטענות סף נגד אישור התובענה כייצוגית בגדר הליך של בקשה לסילוק על הסף, אלא בגדר הבקשה לאישור עצמה, למעט מקרים חריגים, ולא זה המקרה שבפנינו.

עיינו: דברי כב' הנשיא (בדימוס) א' גרוניס ב-ע"א 6887/03 רזניק נ' ניר שיתופי אגודה ארצית שיתופית להתיישבות (20.7.2010), וכן ב-רע"א 2022/07 הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ נ' אר און השקעות בע"מ, בפסקה 4 (13.8.2007) :

"כידוע, ככלל אין לדון בבקשה לסילוק על הסף של תובענה ייצוגית בנפרד מהדיון בבקשה לאישור התובענה (ראו, רע"א 8332/96 שמש נ' רייכרט, פ"ד נה(5), 276, 290 (2001) (להלן - עניין שמש)). אשר לבקשה לסילוק הסף של בקשה לאישור תובענה ייצוגית (להבדיל מסילוק התובענה גופה), נקבע כי סעד שכזה יינתן במקרים חריגים וקיצוניים, בהם ברור על פני הדברים שאין בבקשה ולא כלום (ראו, עניין שמש, 290)..."

עיינו גם בדבריה של כב' השופטת ע' ברון ב-רע"א 7383/20 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' ברק אברהם, בפסקה 6 (14.12.2020) :

"הכלל הוא שסילוק על הסף של בקשה לאישור תובענה כייצוגית שמור למקרים קיצוניים שבהם ניכר כי בקשת האישור אינה אלא "בקשת סרק", או מקום שבו

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 ספטמבר 2021

ת"צ 54358-02-21 בר אילן נ' ספאניש בורגר בר בע"מ ואח'

קיימת טענת הגנה השומטת את הקרקע מבקשת האישור כולה... זאת בראי העובדה ש"הליך אישור תובענה כייצוגית הוא עצמו הליך מקדמי ופיצולו לתתי הליכים מביא לסרבולו ופוגם ביעילותו" (רע"א 7667/17 רוזנצווייג נ' חן, פסקה 8 (3.12.18)). בהינתן המדיניות "הנוקשה" שחלה ביחס לבקשות לסילוק על הסף, מטבע הדברים זו גם אמת המידה שחלה על בקשת רשות ערעור על החלטה שדוחה בקשת סילוק...".

ט. אינני סבור שבענייננו ניתן לומר ביחס לבקשת האישור כנגד המשיב, בטרם יתקיים דיון לגופו של עניין בבקשת האישור, כי: "נעלה מכל ספק שכל הדיונים והטענות והמענות הרגילות יהיו לשווא, באשר התביעה לגופה אין לה יסוד, וחסרים בה התבן והלבנים להקים נדבכים על בסיסה... " (עניין שאלתיאל הנ"ל).

עוד אזכיר, שבעניין שאלתיאל הנ"ל גם נקבע, כי מקום בו יש במצב העובדתי והמשפטי, כעולה מכתבי הטענות, פנים לכאן ולכאן: "וישנו סיכוי כלשהו, אפילו קלוש, שהתביעה תתקבל, אזי אין למחוק תביעה שכזו על הסף...".

השאלה האמנם יש מקום להטיל אחריות על המשיב בגין דברי פרסומת שנשלחו מטעם המשיבה – טעונה דיון ובירור, ואין מקום להכריע בסוגיה זו במסגרת בקשה לסילוק על הסף.

אכן, הדו"ח השנתי של המשיבה (נספח 3 לבקשת האישור) בו צוין שהמשיב הוא בעל מניות יחיד, מנהל ודירקטור במשיבה, הוא מחודש דצמבר 2011, זמן רב מלפני שנשלחו דברי הפרסומת מושא הליך זה, אך יצוין, שהמשיבה אינה חולקת על עצם העובדה שהמשיב הוא בעל מניות ודירקטור בה (סעיף 63 בתגובה לבקשת האישור), וכמו כן בסעיף 61 לתגובת המשיבה לבקשת האישור נטען: "בקשת האישור הוגשה, בין היתר, נגד אחד מבעלי השליטה ודירקטור במשיבה...". וכן בסעיף 5 בתצהירו של המצהיר מטעם המשיבה, מר יניב ששון, נכתב: "המשיב 2 הינו בעלים משותף ודירקטור במשיבה".

י. המשיבה מצביעה על פסיקה ממנה עולה, שאין בסעיף 30א(ח) של חוק התקשורת כדי ליצור חזקה לחובת מנהלו של תאגיד במישור האזרחי, ואולם לצד זאת נקבע על ידי כב' הנשיאה א' חיות בעניין Mega בפסקה 12:

"כידוע, העובדה שתאגיד מהווה אישיות משפטית הנפרדת מזו של נושאי המשרה המכהנים בו אינה פוטרת את נושאי המשרה מלשאת באחריות לעוולות שביצעו באופן אישי במסגרת תפקידם (ראו: ע"א 2273/02 חברת פסל בע"מ נ' חברת העובדים השיתופית הכללית בא"י בע"מ, פ"ד נח(2) 36, 42 (2003)). במקרה דנן עניין לנו בנושאי משרה שהם בעלי המניות והדירקטורים היחידים בחברות שבשליטתם. די בכך כדי לבסס אפשרות סבירה שייקבע כי הם נושאים באחריות אישית לעוולות המיוחסות לאותן חברות כמי שמעורבים בפועל בביצוען. טענתו

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 ספטמבר 2021

ת"צ 54358-02-21 בר אילן נ' ספאניש בורגר בר בע"מ ואח'

הסתמית של לוי לפיה לא היה מעורב בניהולה של ניו ספורט אין בה כדי לשנות ממסקנה זו (השוו: עניין זילברג, בפסקה 2). עוד אציין בהקשר זה כי נוכח העובדה שנקבע בסעיף 30א(א) לחוק התקשורת כי במקרה שבו משוגר דבר פרסומת בניגוד לחוק כל "מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי ... לקדם את מטרותיו" יכול להיחשב כ"מפרסם" שלו, יש סיכוי סביר כי יקבע שאין צורך בהרמת מסך על מנת להטיל אחריות על נושא משרה בתאגיד בגין מעורבותו בשיגור לא חוקי של דברי פרסומת שנועדו לקדם את עסקי התאגיד שבו הוא מועסק..."

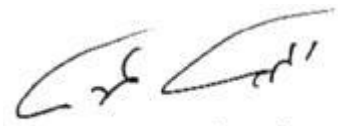
יא. בשלב המוקדם הנוכחי אין מקום לקבוע עמדה באשר לסיכויי בקשת האישור בנוגע למשיב, וכפי שציינתי לעיל, המקום הראוי לדון בכך ולברר את הדרוש יהא במסגרת הדיון בבקשת האישור הקבוע ליום 12.12.2021, ולפיכך אני מורה על דחיית הבקשה למחיקת בקשת האישור כנגד המשיב.

יב. המשיבים, ביחד ולחוד, ישלמו למבקש שכר טרחת עו"ד בגין הליך זה בסכום כולל של 2,000 ₪ (כולל מע"מ), וזאת **בתוך 30 יום** ממועד המצאת החלטה זו.

המזכירות תמציא את העתק ההחלטה אל:

1. ב"כ המבקש: עוה"ד מתן פריידין, בני ברק.
2. ב"כ המשיבה: רונית סיטון-זלקינד, תל-אביב.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ב, 09 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.

יגאל גריל, שופט עמית

